

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2023/2024 – 2026/2027

(skrajne daty)

Rok akademicki 2023/2024

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Materiałoznawstwo
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Przyrodniczych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Przyrodniczych Instytut Inżynierii Materiałowej
Kierunek studiów	Mechatronika
Poziom studiów	Studia I-go stopnia
Profil	praktyczny
Forma studiów	Studia niestacjonarne
Rok i semestr/y studiów	I rok, 2 semestr
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot kierunkowy
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Wojciech Bochnowski
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Wojciech Bochnowski

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
2	9			9					2

1.2. Sposób realizacji zajęć

- zajęcia w formie tradycyjnej
- zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

Wykład – zaliczenie bez oceny.

Laboratoria – zaliczenie z oceną.

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Wiedza z przedmiotów: fizyka, podstawy nauki o materiałach.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Nabycie wiedzy w zakresie: klasyfikacji, budowy, właściwości i zastosowania materiałów inżynierskich.
C ₂	Nabycie umiejętności doboru materiału w zależności od stawianych wymagań eksploatacyjnych i ekonomicznych.
C ₃	Nabycie umiejętności obsługi aparatury badawczej, wyznaczania podstawowych właściwości mechanicznych.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Student ma wiedzę z zakresu budowy, właściwości i zastosowania metali, ceramik, kompozytów.	K_Wo2
EK_02	Student zna mechanizmy umocnienia materiałów. Zna technologie umocnienia materiałów.	K_Wo4
EK_03	Student potrafi powiązać właściwości materiałów z wymaganiami eksploatacyjnymi urządzeń i maszyn.	K_Uo2
EK_04	Student potrafi dobrać materiał w zależności od wymaganych właściwości fizycznych, parametrów wytrzymałościowych.	K_Uo9
EK_05	Student potrafi przeprowadzić próby wytrzymałościowe, potrafi przygotować sprawozdanie z przebiegu realizacji ćwiczeń.	K_U18
EK_06	Student potrafi dobrać materiał w zależności od wymaganych warunków ekonomicznych.	K_Ko5

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Stopy żelaza z węglem: stale niestopowe, żeliwa.
Konstrukcyjne stopy stopowe, stopy odporne na korozję.
Struktura, właściwości i zastosowanie stopów metali nieżelaznych.
Właściwości ceramik: materiałów ogniotrwałych, ceramik ściernych.
Struktura, właściwości, wytwarzanie i zastosowanie kompozytów.
Mechanizmy umocnienia materiałów.
Dobór materiałów w projektowaniu inżynierskim.

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

B. Problematyka ćwiczeń laboratoryjnych

Treści merytoryczne
Mikrostruktura, właściwości i zastosowanie stali niestopowych i żeliw.
Mikrostruktura, właściwości i zastosowanie konstrukcyjnych stali stopowych.
Mikrostruktura, właściwości i zastosowanie stopów o szczególnych właściwościach.
Mikrostruktura, właściwości i zastosowanie stopów Al, stopów Cu, stopów Ti.
Badania odporności na pękanie materiałów ceramicznych w próbie zginania.
Badania wytrzymałości na rozciąganie kompozytów.

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: wykład z prezentacją multimedialną realizowany w formie zdalnej z wykorzystaniem platformy Microsoft Teams.

Ćwiczenia laboratoryjne: uczenie się poprzez rozwiązywanie zadań praktycznych, analiza przypadków, analiza i interpretacja tekstów źródłowych, praca w grupach, samodzielna lub grupowa praca w laboratorium, zajęcia w formie tradycyjnej.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w., ćw., ...)
EK_01	kolokwium, sprawozdanie,	wykład, lab.
EK_02	kolokwium, sprawozdanie,	lab.
EK_03	kolokwium, sprawozdanie,	lab.
EK_04	kolokwium, sprawozdanie,	lab.
EK_05	sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć.	lab.
EK_06	obserwacja w trakcie zajęć.	lab.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

<p>Wykład</p> <p>Zaliczenie wykładu odbędzie się na podstawie pozytywnej oceny z zajęć laboratoryjnych. Uzyskanie pozytywnej oceny z zajęć laboratoryjnych uwzględnia sprawdzenie wiedzy wykładowej.</p> <p>W przypadku indywidualnego toku kształcenia lub indywidualnej organizacji zajęć zaliczenie wykładu odbędzie się na podstawie kolokwium z treści wykładu. Do zaliczenia kolokwium wymagane jest 51% poprawnych odpowiedzi.</p> <p>Laboratoria</p> <p>Warunki zaliczenia laboratoriów:</p> <ol style="list-style-type: none">
1. Zaliczenie i wykonanie ćwiczeń laboratoryjnych.
2. Oddanie poprawnych sprawozdań z ćwiczeń laboratorium.
3. Zaliczenie z kolokwiów.

Do zaliczenia kolokwium wymagane jest 51% poprawnych odpowiedzi. Skala ocen z kolokwium: dostateczny (51 - 68)% pkt, dostateczny plus (69- 79)% pkt, dobry (80 - 89)% pkt, dobry plus (90 - 95)% pkt, bardzo dobry (96 - 100)% pkt.

Średnia arytmetyczna punktów z kolokwiów stanowi podstawę oceny z laboratorium wg skali: 0 ÷ 50% - niedostateczny, 51 ÷ 68% - dostateczny, 69 ÷ 79% - dostateczny plus, 80 ÷ 89% - dobry, 90 ÷ 95% - dobry plus, 96 ÷ 100% - bardzo dobry.

Zaliczenie przedmiotu potwierdzi stopień osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów uczenia się. Weryfikacja osiąganych efektów uczenia się kontrolowana jest na bieżąco w trakcie realizacji zajęć. Ocena uzyskana z zaliczenia przedmiotu pozwoli ocenić stopień osiągniętych efektów. Weryfikacja efektów uczenia się z wiedzy i umiejętności odbywa się poprzez kolokwia, sprawozdania, aktywność na zajęciach i udział w dyskusji. Natomiast weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się poprzez aktywność na zajęciach i udział w dyskusji. .

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	18
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	4
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	28
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	Nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	Nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

- [1] Blicharski M.: Inżynieria materiałowa, WNT Warszawa 2018.
- [2] Dobrzański L.A.: Podstawy nauki o materiałach i metaloznawstwo, WNT, 2002.
- [3] Adamiak S., Bochnowski W., Dziedzic A.: Podstawy nauki o materiałach, UR, 2013.

Literatura uzupełniająca:

- [1] Ashby M., Shercliff H., Cebon D.: Inżynieria materiałowa T1, T2, Wyd. Galaktyka Łódź 2011.

- [2] Skrzypek S., Przybyłowicz K.: Inżynieria metali i ich stopów. Wyd. AGH 2011.
- [3] Przybyłowicz K, Skrzypek S.: Inżynieria metali i technologie materiałowe. Wyd. AGH 2019.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej